

Universitätsbibliothek Paderborn

**Disputatio || excellentium. D. doctoru[m] Iohannis Eccij &
|| Andre[a]e Carolostadij q[uae] cepta est Lipsi[a]e ||
XXVII. Iunij. An. M.D.XIX.**

Eck, Johannes
Karlstadt, Andreas
[Erfurt], 1519

VD16 E 320

Hora secunda Martinus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-32477

de primatu Petri. Unde circa illam p̄clusionē si aliquādō acerbūs et duris
quidq̄ loquuntur sum contra reueren: patrem. nollem arbitremini in p̄sonam
tuam dictum. sed causa ipsa que verit̄ tam pregnans et necessaria misericordia
batur. ut verba aliquādō acriora essent videntia. In reliquis p̄clusionib: Ecclā
semp̄ ex p̄lemodestia. vnde et ego istam p̄clusionem volo finire in p̄mitia. q̄
reperem s. Petru p̄matū tortus ecclēsie a Christo tenuisse ex p̄missione et facta
Hartb: 6. sicut intelligi: Hiero: Ambro: Cypri: et alij. ex narratione q̄ p̄missus
nostru Hartb: 10. scđm glossam ibidē. Ex solutō tributi Hartb: 7. obi s̄o 9
ip̄e fuit equparat⁹ Christo. scđm Aug: et Amb: Ex eo q̄ Christus rogauit
pro fidē eius indefectiblē. et iussit eum p̄firmare fratres Lu: 22. scđm Chrysostom⁹
et sanctu Leonem. q̄ pastor oulum Christi constitutus est Johannis vlti: scđm
Chrysostom⁹ et Gregor: q̄ Christus ait ad Petru sequere me. non solum sex genere
martyri⁹ sed et ordine magisterij. scđm Theophilus: q̄ solus iussus est Petrus
ventre sup̄ mare ad Christū. vt sic mundus per mare designatus rotus ei sub
terris scđm Bernhard⁹ de Consta: ad Eugen: et per alias lugines adducta reputo
conclusionē illam a tot s. patrib: et nonissime a consilio Constan: pbaram esse
veram. nolo tamen inniti p̄p̄le prudentie paratus captiuare intellectū meum
et in ihs et quibuscūq̄ alijs iudicio indicū ordinando sedi apostolice et alioz
prudentium et bonorum vtrorum.

Soli deo gloria.

Hora secunda Martini.

Logimur adiūcere coronandē q̄ egre: d. d. dislocūs obiecta mea simul plurima
oppositū et ruris me rindere coegit et quanq̄ id volūtatem preterire. tñ ut oī
dinancis indicib: p̄ om̄ia meam sententia declarē paucis respondeo. Num
opponebat q̄ Petrus prefabak electioni Hartbie exhortā ap̄los et. Credo
aut̄ nec ipsi d. d. videri per hoc p̄bari p̄matū Petri si Petrus predicat. cum
in superiore ipse milt responderit aliquid esse ap̄katum et aliud administrationē
regimini. non recte q̄ dixit Petru sic p̄dicando exercuisse administrationē res
sumunt iatioquin er Stephanus est primus et papa. q̄ et ipse predicanit et
multa fecit in populo. Et q̄ credit Hartbia apostolū esse episcopū ordinatū a
Petro. sum content⁹ vt credat quidquid voler. ego non credo nisi prober. Itē
q̄ Petrus exercuit primariū in p̄cussione Zianie et Saphire potest dici sed
nō pbatur. nam suscitauit mortuos q̄ et alij apostoli fecerunt. Item q̄ exēgē
sant apostolos ne viderent esse eb: ij. nec hoc indicat⁹ est p̄matū. cum ut dixi
egred. d. semp̄ distinxerit p̄matū ab omnibz op̄ibz administrationib: cēlib: ces
teris. Item q̄ Petrus ambulauit sup̄ mare et Bernbar: per mare interperierat
mundū concedo. sed nihil ad p̄matū. cum et nos calcare debeamus mundū.
Illiū transito de fidei indefectibilitate rogante Christo p̄missa. p̄cedo
ēm fidem Petri nunq̄ cecidisse. et si ipse ceciderit a fide. Tūc em̄ latro credidit
fide Petri. q̄n Petrus negauit. vt Aug: ait. longe aliud est fides q̄ p̄matū.
Item et illud q̄ Petrus dedit statarem. p̄ Christo et se in quo equipatus dicit
Christo. concedo. sed nihil ad p̄matū. immo contra p̄matū. nam mox sequit
vt et Hieronymus interpretat̄ ceteros apostolos ideo offendos q̄ Petrum suscipi
carentur fore malorum. ceperunt disputare quis esset maior. Ideo Christus
aduocato parvulo compescuit eorum ambitionem et sic sequentia textus fors
tius pugnauit contra p̄matū quā precedens p̄o p̄matū. Illud Johans
nisi vltimo q̄ soli Petro dictum est. Sequere me. interprete Theophilo. sit mi
telligendum non modo de genere martyri⁹ sed et ordine magisterij. nego Thes
opibum. cum q̄ Augustinus melius videatur sentire dicens sic. Sequere
me temporalia mala preferendo. et si Augustinus non dicaret. ipse textus

K 9

Euangelij cōntinceret. Eccl̄ est sermo inter discipulos q̄ dicit: ille non morietur cum audissent Christū dicentē. si volo illum manere quid ad te tu me sequere. Ideo manifestissimū est q̄ de genere martyrii et passionis tūmitatio ista intelligenda sit. Quare ego rogo d. o. omittat noua adducere et preferre ea que nō factant ad rem. cum et ego possem inducere illud act: 8. vbi apostoli miserunt Petru et Iohannē tanq̄ inferiorē et act: 15. Jacobus sermone Petri et consitit manūt et mutauit. sed noluit hec et similia inducere. cum iam duciū cōcesserim primatū honoris Petro. solumq̄ negauerim primatū potestatis sup̄ ceteros apostolos. Nec est em̄ illa persona. immo et primatū honoris quā deus non res spicit. ut fugias induxi. non aut̄ illa persona pīcaet oīs et paup̄itatis. vt Ambro: referente docto: expositus. Hieroc: em̄ melius de magnifica qualitate Paulum interpretat̄ qua pīcaet ap̄l ad Gala: tanq̄ ab auctoritate Petri subuertere oīs luerunt. sum em̄ cōtentus optime q̄ d. o. sua pīpositionē et auctoritates Hieroi Ambro: Bernhar: Leonis pīmaut̄. pīcipue sup̄ hāc auctoritatē. Tu es pīrus. modo mea sententia vt in precedentib: dictū est eisdem et mato: ibi auctoritatib: et magis ad intentionē loquentib: confirmator habeatur. referens hec queq̄ ad iudicium vt supra.

Eccius.

Reuerend⁹ pater recludit hodie conclusa. et ea que velut accessoria et emblemata in cōclusione adiecit Coronide. repenit ut principalia et adeo metamorpha phōsin curat. ut ignōre an in oppōnēntē vt rūidentem sit transformat⁹. ad rem brevis⁹. Nūnq̄ somniant illam pīsequentiā Petrus pīdecauit q̄ fuit pīsum. Deīs credulitatem meā de Matthias imp̄bat et tñ rationē meā nō diluit. Hāc thias et ceteri apostoli fnerunt ep̄scopi et non fuerunt ordinati a Christo seipso ordinauerūt quare nō nūli a Petro fuerunt ordinati quē Christus pastori cōstituir. quare mecum credat vel ad illud respondeat. De excusatione pastoris imponit mībi nūnq̄ cogitatū q̄ primatū segauerim ab op̄ib: administrat̄iōis alto:ū apostolox. nūnq̄ fuit mentis mee. immo allegauit b. Gregor: alios ep̄scopos vocatos in pīrem sollicitudinē. nō in plenitudinē pīrāt̄. De Bern: super transitū Petri sup̄ mare. dicit nūl facere ad primatū. de quo miror quā dicere possit si Bernh: legit. nā ex intentiō Bernhar: voluit pībare ex hoc pīmatū Eugenij sup̄ altos. et totum mundū debere ei esse subiectū. non sic alii ep̄scopis vel apostolis. De statere ex litera sequenti vult elicere oppositū. q̄ tamen non fecit. sed Christus murmur ap̄orum cōpīelcuit. At ego non meo capite. sed sanctoꝝ patrū verba sacre scrips: accipio. nam ex hoc b. Ambrosius voluit denotatū Petru reliquias sup̄iorē futurū. qd̄ 2 Augusti: in quest: Quā nitamur. sed sanctis pīb: De fidei defectibilitate transiit pater adducens illud Augustini q̄ fides quā Petrus negauit latro in cruce seruavit. et ego de illo dicto transeo. Sciat. tñ reuerend⁹ pater q̄ sanct: Cypri: verbis Christi sūnit⁹ voluit nullas heresēs Rome vel in alijs ecclēsijs exportas. sicut pīdie dicit q̄ in Ro: sede fuerunt ducenti 2. 12. pape. et tamen ante eoz amōtōne nullus definitivē et sententiā ferendo in fide errauerit. Ad Theophilū quē. p̄ suo natu negat. sine alicutus vel auctoritatis vel rōnis inductu. miror q̄ Ecclesiasticos pīres ita contemnit. qui sophistis est admodum infensus. Augustinus dixit quod Theophilus non aduersaf̄ Chīm loquitū de genere martyrii. sed doceat vob̄ fatearur eum fuisse abundantiore gratia vnum eundemq̄ pīmatū apostolū. Et in ep̄stola. 1. 6 z. in Ro: ecclēsia inquit semper apostolice cathedrie viguit pīncipatus. quare non me roget ut conclusionē nostrā quā reputo veram. non desendam. suaq̄ adduxit de Petro missō in Samariā et per hoc primatū ab eo ablatum. quasi nesciamus aliquē mittere seipsum. ut filium dei a patre et a fē

ipso missum non nouiter ista ventilarat coperit. sed officia diuidit fuerint soluta
per Alpharū. Johannē de tur: cre: et alios. q̄ si Petrus Jacobo cessit Hieros
solimis in pectio. et loci et senectutis rōnem h̄is pumatū petro nō aufert. sed ut
videat aliquid facere tribuit pumatū honoris Petro. forte velut ambitioso. cū
ex me audiret Cyprianū. Hiero: et Anacletū. apostolos equalis fuisse honoris.
Ergo pumatū honoris reverend⁹ pater tribuit P̄tro quē sancti patres nega-
gant. contra pimatū regiminis negat Petro. que concors sancto parrū sens-
tentia et concilij Constantini Petro tribuit. Desinat ergo oī glo:ari se ptra
tam sanctos patres. ptra tam celebre cōcūlum se maiorib⁹ auctoritatib⁹ n̄xū.
q̄ sepe ostenderim auctoritates p̄ cum inductas. pumatū non negare aliquis
sancti patris sententia. Quare potius cū grecis sero sapientib⁹: velut de Tros
ianis dicitur sancte sapiat Roma: pontificem verum Christi vicariū. p̄imum
in obre tenere locum. sicut greci ip̄i impator: patriarcha et p̄imates hoc cons-
fessi sunt et obedientiā fecerunt Roma. ecclēsie anno. 1439: zz. Novemb:is. et
sic fiat pax in dieb: nostris que omnia ut supra cōmitto iudicio eorum. quoū
interēt et intererit. soli deo gloria.

¶ Non displacent omnia ferme que loquuntus est egred: d.d. p̄cipue illud Aug:
q̄ apostolice cathedre principatus viguit semp in ecclēsie Roma: si addicisset
erūnum verbū sc̄z principatus potestatis super officies episcopos. et Bernharz
credo ro: quere tortum de ambulante Petro super mare. cum sequentia manis
feste fidei tribuant ambulatōne illam. non pumatū dicente Christo cū subs
mergeret Petr⁹ modice fidei quare dubitasti. et q̄ cupit ut credam secū ap̄los
ceteros fuisse ordinatos episcopos a Petro apostolo. modo non placet obises
qui. cum officies fuerunt episcopi equaliter Petro. ut textus per. Petru induct⁹
probat de Iuda. Et episcopatu eius accipiat alter hec de isto.

¶ De episcopatu q̄ etiā Judas fuerit episcopus iuxta illud psal: et episcopatu
eius accipiat alter. dico episcopatu ibi usurpari pro aplatu et non pro ordine
episcopali Nam apud plerosq; dubitū est an Judas etiā fuerit sacerdos. sed
hoc nihil ad rem. exiit tñ Judas buccella sumpta quare dum in cena Ch̄ri
ordinauerit discipulos sacerdotes Judas non fuit episcopus consecratus.
Lōmito hec iudicanda ut alia.

De Purgatorio.

Contra nonam conclusionem argumentat Eccius. *De purgatorio*
¶ Non solum apud Theologistas sed etiā in sacra scriptura. in sanctis p̄ibus
habeb̄ q̄ vita hec presens sit status et termin⁹ merendi et demerendi. quare ex
stantes in purgatorio amplius mereri nō posse et sic non mato:ē grām accipe
hoc ita esse p̄bo et Jerim: 25. reddā eis sc̄dm opa eoz. et sc̄dm facta manuū
ezo. Ita etiā Paulus ait omnes nos manifestari oportet ante tribunal Christi.
ut referat unusquisq; ipsa corporis put gessit sine bonū sine malū. scientes ergo
timorē dñi hoib⁹ suadēmus. Addo Hierony: ut gradatim descendā eo loco
ap̄lm intelligentē. hoc dicit in q̄d q̄dū in mundo posuit pegrinamur a dñlo cōs
uersatiōe bona id agamus. ut et in futuro placere possim⁹. nō ut quidā putat̄
q̄ postea q̄d excesserimus et corpe ibi aliquid opantes p̄mereamur. Idem fatek
glossa ordinaria. Frustra ḡbō post corp⁹ sibi hoc p̄mitte qd̄ hic compare nes
glexit. Ita etiā intellexit Ambro: solum facta corporis alibi p̄mitari. Ex quib⁹ illes
quer cū grā auges eximetrox r̄sidentia. et anie in Purgatorio nō poterūt alii
quid opari merito. ex allegatis nō poterit etiā in eis augeri grā. Subscriptis
ap̄fissimis b. Aug:ii Ench: c. i. 69. 2110. et repetit eadē vba p̄cipualiter q̄st: z.
de.8. dulcic̄h quest: post m̄ta. Quocirca aut̄ hic omne meritū compaq̄ q̄ possit
post banc vitā releari quispiā vel grauari. nemo aut̄ se speret qd̄ hic neglexit.
cū obliterit apud dñm p̄mereri. Cessat ḡ post mortē meritorij opis auctio. cessat
et gratie auctio meritis respondens.

R. 10